

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р1 349/2024
10.10.2024. године
Београд

Врховни суд у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Зорана Хаџића, чланова већа, у парници тужиоца „Апатинска пивара“ доо Апатин, чији је пуномоћник Тијана Житић Марић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Марић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о сукобу месне надлежности између Основног суда у Сомбору и Трећег основног суда у Београду, у седници одржаној 10.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овој правној ствари у овој фази поступка **МЕСНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Основни суд у Сомбору.

Образложење

Тужилац је 21.11.2023. године Трећем основном суду у Београду поднео тужбу против туженог АА из ..., ради дуга, који је 14.12.2023. године издао платни налог Пл 6511/23. У тужби је означено да је тужилац послодавац туженог. Тужени је изјавио приговор против решења Пл 6511/23 од 14.12.2023. године у коме је истакао приговор месне ненадлежности (позивајући се на примену општих правила о месној надлежности), након чега је предмет заведен под пословни број П 1768/2024. Решењем П 1768/2024 од 09.04.2024. године Трећи основни суд у Београду огласио се месно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и одредио да се списи предмета доставе Основном суду у Сомбору као стварно и месно надлежном суду, навео је да против тог решења није дозвољена жалба и констатовно је правноснажност тог решења даном његовог доношења. Након тога списи су достављени Основном суду у Сомбору, а затим и жалба коју је тужилац накнадно изјавио на решење Трећег основног суда у Београду П 1768/2024 од 09.04.2024. године.

Основни суд у Сомбору није прихватио месну надлежност, па је уз допис П1 166/24 од 03.09.2024. године списе доставио Врховном суду ради одлучивања о насталом сукобу месне надлежности.

Одлучујући о сукобу надлежности, на основу члана 22. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11... 10/23), у вези члана 32. став 2. Закона о

уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), Врховни суд је утврдио да је за одлучивање у овој правној ствари надлежан Основни суд у Сомбору.

Закон о парничном поступку у члану 19. став 1. прописује да се суд по службеној дужности може огласити месно ненадлежним само ако постоји искључива месна надлежност неког другог суда, док је чланом 39. прописано да је за суђење месно надлежан суд на чијем подручју тужени има пребивалиште. Чланом 462 став 1 истог закона прописано је да суд може по службеној дужности да се огласи месно ненадлежним најкасније до издавања платног налога, а ставом 2. истог члана да тужени може да истакне приговор месне ненадлежности само у приговору против платног налога.

Имајући у виду да је у конкретном случају реч о спору између тужиоца као послодавца и туженог као запосленог ради дуга, због чега се не ради о спору за који је предвиђена искључива месна надлежност суда у смислу члана 19. ЗПП, као ни о спору проистеклом из уговора о раду закљученог између странака, а тужени је у приговору против платног налога истакао приговор месне ненадлежности, то се у овом случају имају применити правила о месној надлежности из члана 39 ЗПП, према суду на чијем подручју тужени има пребивалиште, а применом којих је у овој правној ствари месно надлежан за поступање Основни суд у Сомбору.

Из наведених разлога, применом члана 22. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа – судија
Добрила Страјина,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић